

Patent dodatkowy
do patentu

Zgłoszono: 13.VI.1969 (P 134 181)

Pierwszeństwo:

Opublikowano: 5.I.1972

Kl. 49 a, 27/22

MKP B 23 b, 27/22

UKD

Twórca wynalazku: Zygmunt Maciaszek

Właściciel patentu: Przedsiębiorstwo Państwowe Zakłady Naprawcze Taboru Kolejowego „Stargard”, Stargard Szczeciński (Polska)

Nakładany łamacz wióra do noży tokarskich

1

Przedmiotem wynalazku jest nakładany łamacz wióra do noży tokarskich bocznych i zdzieraków o przekroju trzonka 16×16 — 50×50 mm stosowanych powszechnie na obrabiarkach skrawających do metali.

Najbardziej zbliżonym do przedmiotu wynalazku nakładany łamacz wióra jest mocowany bezpośrednio do imaka nożowego obrabiarki za pomocą dodatkowej nakrętki i dwóch podkładek umieszczonych na śrubie do mocowania noża tokarskiego.

Regulacja wzdłuż krawędzi skrawającej jest możliwa przez odpowiednie przesunięcie w podłużnym otworze elementu łamiącego, natomiast nakrętka umieszczona na wyżej wymienionej śrubie służy do zapewnienia przylegania łamacza do powierzchni natarcia noża. Regulację równoległą z osią obrabiarki osiąga się dzięki możliwości przesunięcia poprzecznego noża tokarskiego w imaku nożowym tokarki.

Omówione rozwiązanie nie zapewnia dokładnego przylegania łamacza do powierzchni natarcia noża, wskutek czego przez powstałą szczelinę między powierzchnią natarcia i łamaczem wchodzi wióra co prowadzi do zniszczenia noża tokarskiego. Każdą zmianę odległości łamacza od głównej krawędzi skrawającej dokonuje się nożem, przez co ulega zmianie wymiar na skali napędu sań suportu poprzecznego obrabiarki.

Celem wynalazku jest usunięcie tych niedogodności przez wykonanie nakładanego łamacza wiórów takiej konstrukcji, który pozwoli osiągnąć zamierzony efekt przez bardziej proste mocowanie względem narzędzia

2

i obrabiarki oraz najkorzystniejsze warunki w zależności od stosowanych parametrów pracy noża tokarskiego.

Cel ten osiągnięto dzięki temu, że korpus wymienionego łamacza mocuje się śrubami zaciskowymi w imaku nożowym tokarki w osi prostopadłej do zamocowanego noża. Regulacja łamacza jest trzykierunkowa; wzdłuż w poprzek i prostopadle do osi noża. Pierwsza ma znaczenie w związku z naturalnym zużyciem (zaostrzeniem) noża, druga zarówno z naturalnym zużyciem jak i ze stosowanymi zmianami parametrami skrawania, a trzecia tylko z naturalnym zużyciem noża.

Efektem techniczno ekonomicznym wynikającym z zastosowania omówionego łamacza wiórów jest nie tylko usunięcie dotychczasowych niedogodności znanych łamaczy wiórów, lecz głównie z zastąpienia szlifowania łamacza wiórów na płycie skrawającej noża tokarskiego, które ujemnie wpływa na żywotność krawędzi tnącej tego noża. Szczególną zaletą nakładanego łamacza wiórów jest możliwość wprowadzenia w zakładach budowy maszyn zcentralizowanego ostrzenia noży tokarskich bez konieczności szlifowania łamaczy wiórów na płytach.

Przedmiot wynalazku jest uwidoczniony w przykładzie wykonania na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia łamacz w widoku z czoła, fig. 2 ten sam łamacz z widoku z boku.

Jak uwidoczniono na fig. 2 korpus łamacza wióra 1 zamocowany jest śrubami zaciskowymi w imaku nożowym 8 w osi prostopadłej do noża tokarskiego 7, natomiast przyleganie elementu łamiącego wiór 2 do powierzchni natarcia uzyskuje się przez właściwe ustawie-

nie śrub 3 i 4, a wymagany docisk przy pomocy śrub 5.

Zastrzeżenie patentowe

Nakładany łamacz wióra do noży tokarskich, zna-

mienny tym, że składa się z korpusu (1), elementu łamiącego (2), regulowanego za pomocą śrub (3, 4 i 5), a całość jest mocowana na powierzchni oporowej imaka nożowego (8) wzdłuż krawędzi prostopadłej do pozycji roboczej noża tokarskiego bocznego lub zdzieraka (7).

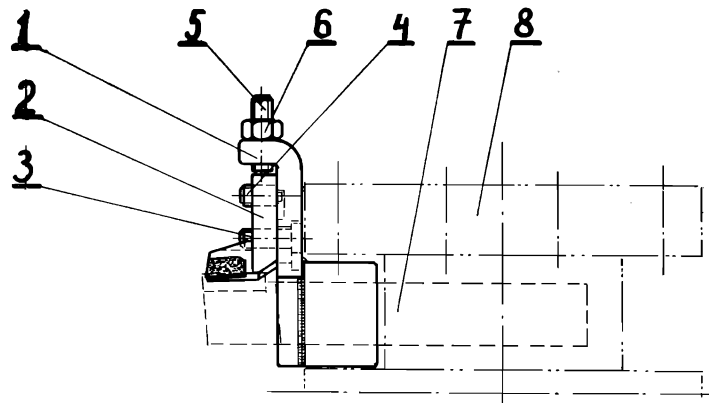

Fig. 1

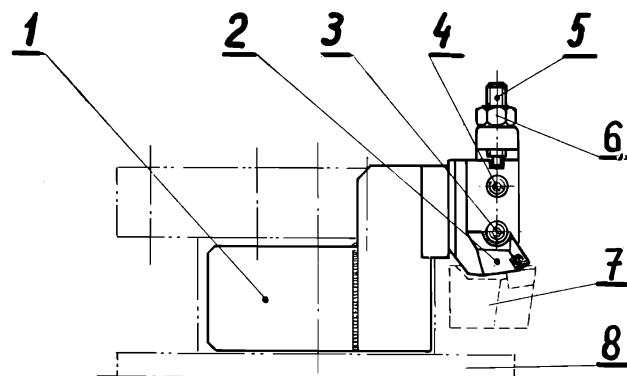

Fig. 2